

[Steen Folke]

stykke nr. 286 drejer sig om, må man jo nok igen sige, at det er i vid udstrækning nogle lapperiforsøg, som også har en ret beskedent målestok, og som nok ikke løser så frygtelig mange problemer. Men vi mener, at disse forsøg skal have en chance; det er dog nogle forsøg på at tackle situationen på en nogenlunde konstruktiv måde for nogle af de unge, for hvem alternativet decideret var arbejdsløshed.

Aktstykke nr. 287, der især handler om de erhvervsfaglige uddannelser, vil vi også støtte i hovedsagen, men jeg vil også her komme med et par bemærkninger til det.

Udbygningen af EFG-uddannelser støtter vi helhjertet, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det er da lidt kedeligt, at dér, hvor man især vil udvide antallet af pladser, nemlig på handels- og kontorområdet, har man nogle af de største problemer med at løse praktikpladsproblemerne. Det hjælper jo ikke så meget at få folk ind i et basisår, hvis ikke man giver dem nogen chance for at fuldføre et studium. Det er jo også en problematik, der gælder for andre dele af EFG-området. Men netop HK, som her tilgodeses med langt den største udvidelse, er et område, hvor dette problem er særlig akut. Og der er jo intet i dette forslag, der lægger op til en løsning af det, men jeg er vidende om, at der måske er noget undervejs.

Så vil jeg godt slå ned på et bestemt punkt i dette aktstykke, nemlig det, der hedder punkt 10, om såkaldt opsøgende virksomhed. Man vil altså afsætte 10 mill. kr. om året i de kommende år til at slå på tromme for, at virksomhederne skal tage elever og skal interessere sig for EFG, lave nogle PR-fremstød, og hvad ved jeg. Jeg mener, at det er en meningsløs måde at bruge disse penge på. Jeg synes, det er tankevækkende, når man ser, hvad der bliver sat af til at støtte EFG-elever i basisåret – det er punkt 9, punktet forud. De bliver spist af med 400.000 kr. tilsammen, alle disse mange hundrede eller er det tusinde elever, der skal udvides med, og 800.000 kr. i de kommende år. Samtidig med at man spiser dem af med så lidt, vil man altså gerne bruge 10 mill. kr. på at lave nogle fine reklametryksager, og hvad ved jeg, for at gøre opmærksom på disse uddannelser og deres muligheder. Jeg synes, det er en urimelig måde og et urimeligt spild af ressourcer. Man kunne løse problemerne helt anderledes

håndfast, man kunne pålægge virksomhederne at tage EFG-elever i praktik, og man kunne i det hele taget gøre andre ting og behøvede ikke at spille en masse penge på den slags reklamefremstød.

Endelig til sidst må jeg om aktstykke nr. 292, de uddannelser, der ligger under arbejdsministeriet, sige, at de er jo i vid udstrækning meget snævert knyttet til erhvervslivet, og i virkeligheden burde det måske være arbejdsgiverne, som finansierede dette; det er i meget høj grad krav og ønsker, de har, som opfyldes med den form for uddannelse, som disse specialarbejderuddannelser m. v. egentlig er. Men nu vel, også på dette punkt vil vi sige, at vi mener trods alt, det er bedre, at der bliver gjort noget, end at der ingenting bliver gjort. Vi mener ikke, at alle disse uddannelser er lige gode, mildest talt; f. eks. vil jeg ikke give så forfærdelig meget for en række af de erhvervsintroducerende kurser, som man har. Jeg mener ikke, at det er nogen særlig god form for uddannelse, men også her gælder det, at trods alt mener vi, at nogle udvidelser, nogle små skridt i den rigtige retning, nogle forsøg på at gøre noget ved arbejdsløshedsproblemet omkring uddannelsesforanstaltningerne er bedre end ingenting.

Konklusionen bliver altså, at selv om vi finder, at dette er lapperier og utilstrækkelige udvidelser, og selv om noget af det er del i en form for planlægning, som vi ikke er med i og ikke er tilhængere af, så mener vi alligevel, at det alt i alt er så positivt, at vi vil støtte disse aktstykkers politiske indhold, og vi vil derfor være med til at afvise fremskridtspartiets forsøg på at spænde ben for dem.

Chr. Christensen (KrF):

Forslaget her går jo ud på at trække fire aktstykker vedrørende udgifter til arbejdsløshedsbekæmpelsen tilbage fra finansudvalget, hvor aktstykkerne behandles nu. Selv om vi er af den opfattelse, at der skal gøres en indsats mod ungdomsarbejdsløsheden, skal jeg ikke her gå ind i debatten om aktstykkernes indhold. Denne debat foregår i finansudvalget, og dér skal den efter vor opfattelse fortsætte.

Flygaard (DR):

Det er min opfattelse, at et væsentligt motiv for fremskridtspartiet til at tage de pågæl-